

AZURNA OBALA, MONAKO in RIVIERA DI PONENTE: 26.4.-5.5.2024

1.dan (26.4.2024): Vrtojba - Montebello Vincentino (215km)

Za letošnje prvomajske praznike so si kolegi želeli ogled Azurne obale in Monaka - pa še kakšnega mesta »po poti«. Midva sva tam mimo potovala sicer že junija 2013, na poti na Iberski polotok, nisva se pa prav posebej posvečala tamkajšnjim mestom. Destinacija je bila torej izbrana, okvirni plan izdelan. Žal ob iskanju informacij glede potovanja na Azurno obalo nismo našli potopisov. Zdelo se nam je čudno, da po tistih krajih ne potujejo kamperisti. Smo pa tekom potepanja ugotovili zakaj - PZAjev praktično ni, kampi »naključnih« popotnikov ne radi sprejmejo (parcele imajo v naprej rezervirane), prostora za parkirat ni. Sprva smo bili za odhod dogovorjeni na petek, ob 19h. Kot po navadi, se je odhod zamaknil - toda letos celo v predčasno. Tako je odhod sledil ob 18:30 po avtocesti, prek mejnega prehoda Vrtojba pa vse tja do Montebello Vincentino (N45.4529° E11.3785°), kjer smo imeli zastavljen cilj. PZA tik ob pokopališču, na mirni lokaciji, kot nalašč za mirno noč.

PZA Montebello Vincentino (►)

2.dan (27.4.2024): Montebello Vincentino - Sanremo (458km)

Prebudimo se v mirno in oblačno jutro. Ponoči je nekaj rosilo in upamo, da čez dan dežja ne bo. Po zajtrku in vseh jutranjih obveznostih (zajtrk, kopalnica, sprehod kuža...), se ob 9:00 odpravimo proti današnjemu cilju - Sanremu. Za današnji dan je bila načrtovana pot nekam do obale, v bližino Francije. Ker nas je čakalo kar nekaj kilometrov, smo seveda spotoma prilagajali počitke, na avtocesti. Prvi tak je sledil že na bencinski postaji Stradella nord. Ker je ura kazala 11¹⁵, smo se odločili, da si pripravimo kosilo. Med bližnjimi drevesi je bila ena mlaka, od koder je bilo slišati regljanje žab, mimo pa je priskakljal celo zajček. Ob skodelici kave smo še malo pregledali zemljevid poti (da se izognemo »vpadnicam« v Genovo), nato pa ob 12:30, v oblačnem vremenu, nadaljujemo pot po avtocesti. V okolici Breschie in Genove nas operejo manjše plohe. V okolici Genove je na avtocesti ogromno tunelov in viaduktov (eni v malo boljšem, drugi malo slabšem stanju) in pa veliko kamionov. Po dveh urah vožnje, si zaželimo postanka. Ker so okolice bencinskih črpalk polne kamionov in je okolica umazana, gledamo table za kakšno drugo počivališče. Tako se o 14:35 ustavimo na počivališču Piccardo nord. Ker je poleg lepo urejenih wc-jev še veliko piknik klopč, si skuhamo kafe in uživamo, čeprav je oblačno in le 17°C. Ob 15:15 nadaljujemo pot po avtocesti, kjer jo v Sanremu zapustimo. Po poti navzdol do morja srečamo »domač« kamper (z goriško tablico) in seveda si pomahamo. Ob 16:30 smo na današnjem cilju (N43.80346° E7.74769°). Okrog igrišč je že precej kamperjev pa tudi avtov - kateri so po končani tekmi softball-a in nogometa odšli. Naredimo kratek obhod, vidimo, da je naprej ob plaži parkiranih še več kamperjev, vendar je makadamska pot do tja polna lukenj in luž, zato se odločimo, da ostanemo na asfaltu (čeprav smo bili parkirani 50m en od drugega). Kljub temu, da je bil ogled Sanrema planiran na jutrišnji dan, smo se odločili, da je dan »še mlad«, da je vreme sicer oblačno a stabilno, zato smo se odpravili nazaj do kamperjev po kolesa, nato pa po lepo

urejeni kolesarski poti do cca 3,5km oddaljenega centra. Mimo gledališča Astoria in po zelo obljudeni ulici smo se sprehajali, saj se s kolesu tu ne bi dalo. Odpravimo se še do trdnjave, nato pa spet po kolesarski poti, mimo nekdanje železniške postaje nazaj proti kamperju. Ker v daljavi opazimo še tunnel (Capo Nero), zapeljemo še vanj. Le tega ni hotelo biti konca – dolg je 1,7km. Na drugi strani smo že v Ospedalettu, naprej pa ne nameravamo. V tunelu so na plakatih predstavljeni informativni panoji z utrinki glavnih mejnikov kolesarske klasike Milano-Sanremo. »Cvetlična« kolesarska pot (Pista ciclabile dei fiori) je od leta 2008 speljana po nekdanji

železniški progi (opuščeni leta 2001) – trenutno je urejenih okrog 28 km (od Imperie pa do Ospedaletta), v bodoče pa naj bi bila dolgo okrog 40km. Ob 19:20 smo že nazaj in čas je za večerjo. Še krajši sprehod, družabni večer, nato pa počitek. Ponoči je pihalo in rosilo, slišati je bilo tudi valove, ki so nas prijetno uspavali.

Sanremo (◀)

3.dan (28.4.2024): Sanremo – Villeneuve-Loubet (122km)

Po zajtrku in vseh jutranjih obveznostih naredimo kratek plan za današnji dan – pot naprej proti zahodu, po poti pa poiščemo bencinsko črpalko za gorivo in vodo. Ob 9:25 odrinemo, izmenjujejo se oblaki in sonce. Predhodno smo se odločili, da ne bomo šli na avtocesto, pač pa se bomo peljali po magistrali. V Bordigheri nas sicer, zaradi neke prireditve, čaka manjši obvoz, vendar nič hujšega. V Ventimigli tankamo – ker je nedelja, je seveda vse avtomatsko, delavcev ni. Preden zapustimo Italijo, se ustavimo še na nama poznanem parkirnem (N43.793554° E7.602581°). Na kratko pogledamo pot, preverimo signale na telefonu, da so nastavljeni na ročno izbiro omrežja (da nam v okolici Monaka ne bi izbralo njihovega), nato pa se odpravimo do mejnega prehoda Menton. Na bloku so francoski žandarji, ki kontrolirajo vsakega posebej za vstop v državo. Kamperje in kombije postavijo na stran in jih še dodatno pregledajo – nam pregledajo zadaj boks, kolegom pa pokukajo tudi v bivalni prostor. Nič hujšega torej. Optimisti se vozimo po magistrali ob francoski obali in spremljamo cestno signalizacijo za kakšen parkirni prostor na prostem ali kamp. Nič. Pred Monakom zavijemo v hrib, da gremo praktično nad Monakom na njegov zahodni del (po cesti D6007). Malo zgrešimo, se polkrožno obrnemo, potem pa spustimo v Monako, skozi tunel Rainier III. – kjer se signal in posledično navigacija zgubijo. Pa ravno takrat, ko bi ti v krožišču prišla prav, kam zaviti :S. Seveda zgrešimo izvoz iz krožišča, iščemo drugo pot, saj navigacija kaže, da smo skoraj na cilju. Končno nam le uspe priti pred rampo na parkirni (N43.72611° E7.41574°). Žal pa nas tam čakajo prometni znaki, ki (»po novem«) prepovedujejo kamperje. Jezni se obrnemo in okrog vogala zagledamo parkirno hišo za kamperje (N43.72646° E7.41698°). Zavijemo pred rampo, beremo cenik in vnetno pritiskamo na gumb za parkirni listek. Nič se ne zgodi. Potem pa po zvočniku moški glas v francoščini nekaj razlaga, dokler ne reče »full«. Jao... spet obrnemo, tokrat dokončno iz kneževine. Ponovno skozi tunel, tokrat Alberta II., na Cap d'Ail in po obali proti Nici. Tako vneto spremljamo prometne znake za kampe, da smo »kar naenkrat« že na promenadi de Angleis v Nici. Oh... Ker je veliko prometa in se gibljemo počasi, zavijemo ob prvi priliki proti avtocesti (A8), mimo Nice. Na prvem izhodu

avtocesto zapustimo in se ustavimo. Seveda smo nejevoljni, ker se nimamo kje ustavit, malo smo že utrujeni in pod stresom zaradi vožnje, pa tudi lačni že postajamo. Po aplikaciji park4night in Google mapsu iščemo kampe v bližini. Kolega nastavi koordinate za hypodrom in mi mu sledimo. No, do semaforja, kjer obstanemo na rdeči luči. Malo se izgubimo, nato pa mi kolegica pošlje koordinate in dogovorimo se, da se dobimo tam. Vsak po svoji poti torej sledimo zastavljenemu cilju. Spet smo se peljali po avtocesti, jo zapustili, nato pa namesto, da bi zavili proti kampu, malo zgrešimo in smo spet na avtocesti – tokrat spet proti Nici :S. Takoj, ko zagledamo prvi izhod, zapustimo avtocesto, se nato spet vrnemo na njo, jo spet zapustimo kot že prej in tokrat uspešno pridemo do kampa. Ker kolegov ni na vidiku, zapeljemo v kamp, jaz pa tečem čez cesto do recepcije po informacije. Že na vratih mi receptor v francoščini hiti nekaj razlagat. Ko mu rečem, da ne razumem in naj mi pove v angleščini mi samo zabrusi nazaj: »full«. Polno? Le kako, če smo v kampu videli prazne parcele? Grem nazaj, pa povem kaj mi pravi receptor. Moj »po moško« pravi, da se ne znam (beri ženske) zmeniti, zato se odloči še on poskusi srečo. Med tem kličem kolege, kateri naj bi bili na poti k nam, da je tu polno in moremo poiskati alternativo. Vrne se tudi šofer, ki pravi, da naj bi bile parcele rezervirane. Po Google mapsu poiščemo naslednji kam v bližini (kamp Neptun), se zapeljemo tja in ugotovimo, da je kamp zaprt. Uf... Poiščemo naslednjega in upamo, da bomo imeli kaj sreče. In jo končno tudi imamo! Moj gre na recepcijo kampa Parc de Maurettes (N43.631178° E7.129747°) po informacije in ko mi pokima, da je prostor, sporočim kolegom lokacijo, da se nam lahko pridružijo. Glede na to, da vse od meje pa do Villeneuve-Loubet nismo našli prostora za spanje, sedaj res nismo želeli komplicirat, čeprav nam je receptorka povedala, da naši parceli ne bosta skupaj in da je prostora za 2 dni. Ko smo povprašali opcijo za 3 noči, je že preverjala rezervacije in »slučajno« bi se izšlo v našo prid. Ob 15:00 smo končno nameščeni na parceli, čas je za kosilo. Le tega seveda zmažemo takoj. Ob popoldanski kavi skupaj s kolegi izdelujemo plan za jutrišnji odhod z vlakom v Monako in Nico. Ob 18:15 gremo preverit teren – sprehodimo se do cca 400m oddaljene železniške postaje, da preverimo odhode, avtomat za karte ipd. (receptorka nas je opozorila, da naj bi avtomat bil pokvarjen, kontrolorji pa vztrajno preverjajo karte, kazni pa niso nizke). Pod železniškim podhodom se odpravimo še na bližnjo plažo, se po promenadi sprehodimo do marine, katera je obdana s stanovanjskimi bloki v zelo zanimivi obliki (kot križarke), nato pa počasi nazaj v kamp, kamor prispemo ob 19:15. Po večerji imamo še debato o današnjem dnem, po tem pa sledi le še zaslužen počitek. Občasno se v kamp sliši vlak, bolj kot to, pa je precej hrupa s strani letal – le teh je ogromno, letališče v Nici, ki je na morju, pa je le cca 7km stran (zračne linije gotovo še manj).

Monaco (▲) in Villeneuve-Loubet (◄)

4. dan (29.4.2024): Monaco – Nica (0km)

Malo čez 9:00 smo nared za odhod. Kljub temu, da je danes ponedeljek, na železniški postaji žal ni nobenega. Nekaj se matramo z avtomatom, pa imamo najprej težave z izbiro karte (ker je poleg enosmerne in povratne karte, še precej drugih opcij – sploh z nekimi popusti na družine), potem pa še s plačilom (namesto, da bi napisalo da je potrebno »vpisati PIN«, napiše »vzemite kartico«). Pa če mislite, da gre z gotovino – ja, a le s kovanci, bankovce avtomat ne vzame. Še eni turisti pred nami se matrajo, potem pa obupajo. Mi opazujemo »domačina« ali vsaj domačega turista in ga povprašamo za pomoč – pa nam celo v angleščini nekaj razlaga in pomaga, da izberemo karto (s 50% popustom) in izvedemo plačilo (21,20€). Kako in kaj plačati za psa nismo zasledili, čeprav nam je receptorka dejala da je potrebno nekaj plačati (ni pa vedela kaj in koliko). Ob 10:37 prispe dvonadstropni vlak s petimi vagoni, že polno zaseden. Prostor si poiščemo kar na stopnicah in tam vztrajamo do centra Nice (Nice-Ville), ko se vlak kar precej izprazni in dobimo proste sedeže. Ob 11²² prispemo v kneževino Monako. Tu se prestiž vidi praktično na vsakem koraku – arhitektura, avtomobili, trgovine... Ni čudno, če kamperji tu nismo dobrodošli, seveda imajo precej rajši tiste, ki imajo več pod prsti. Ker je tu 2 dni nazaj potekala dirka e-formule, smo videli še vse zaščitne ograje, montažne tribune, bokse, zmagovalni oder, kraljevo ložo in ostalo pripadajočo infrastrukturo. Mi smo se najprej sprehodili v sosese Monte Carlo, kjer je monaška igralnica, pa skozi tunel Larvotto in do »kultnega« ovinka Fairmont Harpin na Aveniji princeze Grace, kjer vozijo dirkači F1. Ker je celotna kneževina velika zgolj okrog 2km² in ozemlja primanjkuje, le-to širijo v morje in tam gradijo nove objekte. Nato smo se sprehodili še skozi marino in na drugo stran. Skozi park smo se povzpeli na skalno pečino, kjer je kraljeva palača s častno stražo, monaška katedrala, park Saint-Martin in oceanografski muzej. V parku pomalicao s seboj prinesene sendviče in počakamo kolege, ki so šli po hamburgerje. Ob 14:30 se odločimo, da imamo dovolj, ter da se na poti nazaj do kampa ustavimo še v Nici. Ob 14:47 se vkrcamo na vlak in se ob 15:14 izkrcamo v središču Nice. Ker vidim turistično pisarno, se odločim povprašat za avtobus »hop on-hop off«. Turističnemu delavcu se angleščina zares zatakne in šele s pomočjo kolegice mu uspe povedati, da je vstopna postaja za avtobus 250m stran, na drugi strani ceste, ob rdeči stavbi pošte. Odpravimo se tja, ob 15:27 kupimo karte kar pri šoferju in se vkrcamo. Na strehi je seveda pihalo, vendar je od tam pogled lepši. Naš kuža je utrujen, zato se zlekne pod stol in tam ostane celotno pot. Vozili smo se približno uro in pol – iz Nice vse do trdnjave v Villefranche sur Mer in nazaj. Avtobus zapustimo šele na predzadnji postaji, da se lahko odpravimo peš, do cca 800 m oddaljene ruske pravoslavne katedrale sv. Nikolaja Čudodelnika – največje v zahodni Evropi. Od tam pešočimo le še proti železniški postaji, na vhodu poskeniramo karto in se ob 17:42 vkrcamo na vlak proti kampu. Po parih minutah vožnje se na vsakem koncu vagona pojavi po ena kontrolorka, ki prične skenirati karte. Naši kolegi so bili na eni strani vagona, naša punca z njimi, mi pa na drugi. Oni rešijo hitro in brez problemov, pri nas se zatakne. Najprej je poskenirala karto in vprašala, če je še kdo naš, pa sem naši puncici rekla, naj pomaha. Potem pa je kar naenkrat začela nekaj drdrat, najprej francosko, potem pa še angleško, da na naši karti piše popust, če to drži, ji moremo popust dokazat. Pa sem ji prijazno razložila, da smo tuji turisti, da smo pač imeli težave na avtomatu za nakup karte, pa se je nikakor ni dalo prepričati. Začela je nekaj seštevati in računati, dokler mi ni na telefonu pokazala znesek 79€. Ko je želel moj ji pojasniti zadeve, ga je kar odvrnila, češ da ona se pogovarja z mano. Ker sem jo prepričevala in ji pojasnjevala, da ne poznamo

njihovega sistema in da se bliža naša končna postaja, mi je razlagala, da naj bom srečna, ker je spregledala otroke in je posledično kazen nižja, torej »le« 79€, ki jo moramo takoj poravnati. Ker se resnično ni dala in je naslednja postaja bila naša zadnja, sem izvlekla bančno kartico in poravnala 79€. Ko smo vstali, da se izkrcamo, je zagledala še psa in spet začela nekaj govoriti, pa smo malo pohiteli in zapustili vlak ob 18:05. Jezni in nejevoljni se odpravimo v kamp, kjer si najprej vsak zase pripravimo večerjo, potem pa skupaj predebatiramo današnje dogodke. Negativna čustva se počasi umirijo, lepa doživetja prevladajo in spanec nas hitro premami.

Nica (▼) in Monaco (►)

5.dan (30.4.2024): Antibes (0km)

Po zajtrku se dogovorimo za današnji dan. Midva sva se že zvečer pogovarjala, da nas bolj vleče v Antibes, kot pa v Cannes. Kolegi pa so si želeli ogleda mondenega in opevanega Cannesa. Torej smo se razdelili, oni z vlakom v Cannes, mi s kolesi v 5km oddaljen Antibes. Kuža torej danes ostane »doma«. Iz kampa vodi kolesarska pot do obale, kjer se priklopi na ravno in zelo lepo kolesarsko pot vse tja do Antibesa in po samem mestu. Do tja porabimo cca 20min, v zelo mirnem tempu, malo vetrovnem vremenu in nekje 18°C. Najprej gremo do trdnjave Le fort Carré, si ogledamo njeno okolico in se spustimo do starega mestnega jedra, mimo tržnice, do malega eksotičnega vrta, kjer pomalicao s sabo prinesene sendviče. Nato se odpravimo še proti svetilniku, na enem ovinku parkiramo kolesa in se peš, po križevem potu (Chamin du Calvaire) sprehodimo do svetilnika in cerkvice Notre-Dame de la Garoupe. Iz cca 80m visokega hribčka imamo razgled tako na Cannes, kot Antibes in Nico, ter seveda na lepo morje, azurne barve. Kasneje doma nekje preberem, da se je možno povzpeti tudi na vrh svetilnika - škoda, saj bi sigurno imeli še lepši pogled. Ponovno se odpravimo do trdnjave. Ob 15:00 se (za 3€/18+) odločimo za voden ogled nekdanje vojaške utrdbe, zgrajene v 16.stoletju v obliki zvezde. Žal je

ogled voden le v francoščini, dobimo pa nekaj informacij na listu v angleščini, vojaška utrdba, na nekdanji meji, ki je branila tako kopno kot morje. Po končanem ogledu se nam pridružijo še kolegi, ki so se ustavili na poti iz Cannesa. Skupaj se sprehodimo okrog utrdbe, ter se odločimo, da gremo mi s kolesi nazaj, oni pa še na en sprehod, nato pa na vlak in v kamp. Preden zavijemo iz promenade proti kampu, se ustavimo na plaži in malo namočimo noge. Tu so plaže od drobnih kamenčkov pa do fine mivke. Ob 17:00 smo v kampu. Pripravimo si večerjo in ker je napovedan dež, spravimo vse v kamper, na suho. Ko ravno skuhamo kafe, se nam pridružijo še kolegi. Sledi klepet in tako izvemo, da danes niti avtomat za karto (vlak) ni delal, tako da so se »švercali« do Antibesa, kjer so se izkrcali ter tam na avtomatu kupili karto, nato pa se ponovno vkrcali na vlak do Cannesa. Tam so si ogledali promenado in dvorano v kateri se odvija filmski festival, ter pojedli kosilo. Nama torej ni nič kaj preveč žal, da smo Cannes izpustili. Sledi še zadnja noč v kampu, jutri pa znova na pot.

Antibes (◄ ►)

6.dan (1.5.2024): Villeneuve-Loubet – Eze – Pietra Ligure (166km)

Ob treh ponoči nas prebudi naš kuža, ki je prosjačil za it ven. Ni mu podobno, vendar, ker ne da miru, mu seveda ustrežem. Pa parih minutah smo že na toplem. Ob 6h se spet prebudimo – tokrat zaradi dežja. Še malo poležimo, nato pa sledi zajtrk, pihanje svečk in še zadnje »priprave« pred odhodom. Ob 9h dež neha, zato pospravimo še kar nam je ostalo zunaj, ter se gremo odjavit. Preostali čas porabimo, da oskrbimo naš kamper z vodo. Ob 11:00, oblačnem in vetrovnem vremenu ter 15°C se odpravimo na nam že poznano A8 proti vasici Eze. V približno 30kilometrih plačamo dvakrat cestnino in še to za kamper(!) (ostalo kar smo plačevali, smo bili kategorija avto), zato se odločimo čim prej zapustiti avtocesto in pot nadaljevati po lokalni cesti. Do vasi smo se pripeljali z vzhodne strani in, ko smo zavili na parkirni za avtobuse, so nas takoj začeli poditi, da tu nimamo kaj iskat. Na hitro pogledamo Google maps, ter gremo naprej, prek viadukt, skozi tunel in na dvopasovnico, ko na drugi strani zagledamo prostor. Seveda prek robnik ne gre, zato takoj, ko je mogoče obrnemo in se ob 12:00 parkiramo (N43.72768° E7.35500°). Po Google mapsu in tablah je tu lokal (kamion) s hitro prehrano a trenutno ni o njem ne duha ne sluha. Peš se odpravimo do cca 800m oddaljene srednjeveške vasice, na skali, 427metrov nad morjem. Sprehodimo se med ozkimi, kamnitimi in lično urejenimi ozkimi ulicami, polnimi trgovinic, restavracij in galerij. Naš sprehod žal kmalu prekinejo dežne kaplje. Tako se za ogled eksotičnega vrta, znanega predvsem po kaktusih in sikulentah, gradu in razgledu, ne odločimo (vstopnina 8€/odrasli) in se raje odpravimo nazaj proti kamperju. Ob poti se ustavimo le še v trgovini parfumov Fragonard. Zaradi dežja so vsi že hiteli »domov«, med tem ko sem sama želela

videti vsaj zunanost tovarne parfumov Fragonard. Kmalu dohitim še ostale in ob 13h že pripravljamo kosilo. Ker dežuje, se ob kafetu pogovarjamo kam in kako naprej. Strinjamo se, da bomo prenočili nekje na Rivieri del Ponente in da to tja izpustimo francosko avtocesto. Ob 15:05 se tako odpravimo. Kolega, ki je vozil prvi, je zaradi navigacije zavil proti avtocesti, zato smo ga poklicali in ga počakali, da je obrnil, ter se nam pridružil pri vožnji po lokalnih poteh, spet nad Monakom in skozi barvit Menton, do parkirnega v Ventimigli. Ko smo se spuščali proti Mentonu, nam je na armaturni posvetilo par lučk, ki pa so po ponovnem vžigu kamperja na srečo izginile! Uf...še sreča, da se ni ponovil scenarij iz prejšnjih potovanj. Po 15minutnem postanku, ob 16:20 nadaljujemo pot in zavijemo na italijansko avtocesto, katero zapustimo v Pietra Ligure. V aplikaciji park4night so v razmaku treh kilometrov trije PZAji z različnimi oskrbami - mi si ogledamo vse tri, izberemo pa tistega, ki nima oskrbe in je zastonj (N44.15691° E8.28200°). Ob 18h smo nameščeni, zunaj še vedno rosi, tako da se za sprehod do morja ne odločimo. Po še enem kafečku in debati je čas za kratek sprehod s psom, nato pa še plan za naslednje dni. Kolega se namreč jutri vrača domov oziroma bo še nekje po poti prespal, potem se pa v petek dopoldan že vrnil domov. Nam se ne mudi, zato pogledamo kaj nam nudi okolica in dobimo paleontološki muzej v Astiju. Mulc, navdušenec nad dinosavri, je seveda bil takoj za in tudi ostalim se je zdela ideja zanimiva.

Eze (◀ ▶)

7.dan (2.5.2024): Pietra Ligure - Asti - Castellero (191km)

Danes pospimo malo dlje, tudi zajtrk je za kakšno uro kasnejši kot predhodne dni - a nič zato, zunaj itak rosi. Ko se kočno prikaže nekaj sončnih žarkov, je čas, da se odpravimo do morja (cca 900m stran). Sprehodimo se po pomolu, do trga »Piazza San Nicolo di Bari«, ter se ob 11⁴⁰ že vrnemo v kamper. Po kosilu imamo še zadnjo debato, delček poti bomo prevozili skupaj, potem pa bodo oni nadaljevali po avtocesti v smeri severovzhod, mi pa v smeri severa. Kolega natoči še gorivo, potem pa ob 12:30 odrinemo. Po 15minutah vožnje, kolega tik pred tunelom zavije na odstavni pas. Mi ne reagiramo tako hitro, zato nadaljujemo pot do bližnje bencinske postaje Borsana sud. Čez niti ne minutko nas dohitijo kolegi. Pravijo, da je šoferju postalo nenadoma slabo. Malo se odpočijemo, malo se ohladi z vodo, čokolada za sladkor in po 10minutah smo nared za odhod. Na razcepu oni nadaljujejo proti Genovi/Alessandrii, mi pa proti Torinu. Tako se je končalo naše skupno potepanje. V okolici Bra-ja se na Google mapsu konča avtocesta, čeprav prometni znaki nakazujejo da obstaja. A ker sledimo navigaciji, pot nadaljujemo po lokalni cesti, mimo veliko lešnikovih nasadov (tu v Albi je doma matična tovarna Ferrero) vse do Asti-ja. Vmes še enkrat plačamo cestnino, čeprav nismo nikjer pobrali listka. So pa table, ki napovedujejo elektronsko cestninjenje v tem odseku. Ko se pripeljemo do parkirišča/PZAja (N44.897731°

E8.209467°) je le to polno stojnic in podobnega, saj je postavljen lunapark. Zapeljemo se do drugega parkirišča, ga malo zgrešimo, pri pokopališču obrnemo in potem le dobimo. Oskrbe seveda ni in ker nam je bilo parkirišče pri pokopališču »lepše« se parkiramo kar tam (N44.896058° E8.188578°). Sprehodimo se do 1km oddaljenega paleontološkega muzeja, katerega si ga seveda ogledamo. Poleg vpogleda v prazgodovino, se naučimo tudi, da so razstavljeno okostje mozazavra (morskega dinosavra), dejansko dobili v tamkajšnji okolici, kjer še danes odkrivajo nova okostja. Po sprehodu po mestnih ulicah, si privoščimo še sladoled, nato pa nazaj do kamperja, na večerjo. Ker se tu ne da prenočiti in počasi potrebujemo vodo, se ob 19¹⁰ odpravimo do izbranega PZAja v Castellero (N44.922137° E8.077550°). 100m pred našim ciljem je pot zaprta, zato smo primorani obrniti in iti po drugi strani. Ob 19:40 smo že nameščeni, poleg francoskega kombija. Na mirni lokaciji, ob robu gozda kar hitro zaspimo.

Pietra Ligure (▼) in Asti (►)

8.dan (3.5.2024): Castellero – Isola Dovarese (199km)

Ob 8:20 nas prebudijo delavci in ropot strojev. Nič zato. Pripravimo si zajtrk, nato pa malo pospravimo naš domek. Od tu potekajo 2 oziroma 3 peš/kolesarske poti. Vendar, ker vse poteka po gozdu in travnatih poteh – se za to ne odločimo, saj je precej blata. Raje se peš odpravimo do vaškega trga, kjer stoji »mestna« hiša, da poravnamo našo nočitev. Prijazna uslužbenka mi pove, da gostov iz Slovenije še ni zabeležila. Sprehodimo se do cca 2km oddaljenega Monalleja, kjer se sprehodimo do obeh gradov, skočimo na bankomat, nakupimo kruh ter sveže paradižnike in jagode. Ob 12:30 smo nazaj v kamperju, kjer si pripravimo kosilo. Ker se nam nikamor ne mudi, si vzamemo še malo časa za počitek in sproščanje. Ob 15:45 smo nared za odhod, pot nadaljujemo skozi San Carlo, do bencinske v Asti-ju. Končno je vreme sončno, s 23°C. Kmalu zavijemo na avtocesto, katero zapustimo v Cremoni in pot nadaljujemo po lokalni cesti do PZAja v Isoli Dovarese (N45.173002° E10.309525°), kamor prispemo ob 18:30. Parkirišče izgleda dokaj novo, lepo urejeno z vso potrebno infrastrukturo. V neposredni bližini je izvir pitne vode (tudi gazirane), ki pa je po novem na voljo le za lokalno prebivalstvo. Sledi večerja in družabni večer, potem pa le še počitek. Ob 21h prične spet rositi – poslušanje kaplji nas malo kasneje lepo zaziba v miren spanec.

Castellero (◄) in Monale (▲)

9.dan (4.5.2024): Isola Dovarese – Soave (104km)

Rosilo je tudi ponoči in šele zjutraj je počasi nehalo. Kar seveda po zajtrku izkoristimo in se odpravimo na sprehod po mestnih ulicah, do sončne ure, na mestni trg, ter do starega mosta čez reko Oglio. Ob 10:35 smo že nared za odhod, peljemo se po lepi lokalni cesti skoraj do južnega dela Gardskega jezera, kjer v Sirmionu zavijemo na avtocesto. Po avtocesti srečamo ogromno kamperjev pa tudi zelo veliko avtomobilov s slovenskimi tablicami. Ob 12:35 prispemo na nam že poznam PZA Soave (N45.423527° E11.245209°). Pripravimo si kosilo in med tem ko jemo, zunaj rosi. Kmalu dež poneha, mi pa se sprehodimo do parkirne ure. Avtomat sprejema le kovance ali pa bančno kartico (bankovcev ne), ter vsoto, ki je najmanj 13€ (kar zadošča za 24 ur). Malo se »igramo« s plačilom za kartico - potem pa mi le uspe. Listek postavimo za vetrobransko steklo in kljub temu, da je prostora za 20 kamperjev, so eni malo bolj »komot« in je posledično prost le še 1 prostor (14 nas je že nameščenih). Sprehodimo se skozi orlova vrata (porta aquila), mimo mestne hiše, trga Antenne (s sramotilnim stebrom) do gradu Scaligero (vrat San Giorgio (z dvížnimi vrati)), po mestnem oljčnem parku, skozi Vincentinska vrata v obzidje. Posladkamo se s sladoledom, gremo še do Veronskih vrat in potem nazaj. Med pripravo večerje sem ujela pogovor »sosedov«, ki so se pogovarjali o redarjih, kateri so kontrolirali plačilo parkirnine. Parkirni je poln, in tistim, ki so prišli kasneje zvečer ni ostalo drugega, kot da so parkirali na ulico, ob pločnik. Sledi še zadnji večer v kamperju, jutri pa le še pot domov.

Isola Dovarese (▲) in Soave (►)

10. dan (5.5.2024): Soave - Vrtojba (225km)

Končno se prebudimo v sončno jutro. Ob 9:30 smo že nared za odhod proti domu. Le ta poteka cel čas po avtocesti. Na izhodu v Vilešu (Villesse) je kljub petim odprtim rampam, precejšnja gužva, na drugi strani pa še orožniki. Nas na srečo ne ustavijo, tako da lahko mirno nadaljujemo pot vse do doma, kamor srečno prispemo ob 12:15.

POVZETEK:

Prevoženih: 1.680km

Avtoceste (145,30€):

- Italija: 125,90€ (Villesse - Montebello: 17,30€, Montebello - Sanremo ovest: 43,00€, Ventimiglia - Pietra Ligure: 13,70€, Pietra Ligure - Bra-Morene: 12,90€, Alba - Asti: 3,40€, Asti ovest - Cremona: 14,90€, Sirmione - Soave: 3,70€, Soave - Villesse: 17,00€; vse kat. B)
- Francija: 19,40€ (Nica: 2,70€, Nice - Villeneuve-Loubet: 1,80€, Villeneuve-Loubet - Nice: 1,80€, Nice - Saint-Isidore: 3,90€, »peage de La Turbie«: 5,60€ (kategorija B in kategorija kamion)

Gorivo (~160l - ~ 292,96€):

- Slovenija: 90,67€ (58,80l → 1,542€/l)
- Italija: 202,29€ (Ventimiglia: 100€ (54l → 1,852€/l) + Asti: 102,29€ (58,15l → 1,759€/l))

PZAji (9 noči – 175,58€):

- PZA Montebello Vincentino: N45.4529° E11.3785° (0€/noč; voda + praznjenje sivih vod)
- P Sanremo: N43.80346° E7.74769° (0€/noč; brez oskrbe)
- P Ventimiglia: N43.793554° E7.602581° (0€; samo P)
- Parkirna hiša v Monaku: N43.72646° E7.41698° (samo P, 2€/h)
- Parc de Maurettes: N43.631178° E7.129747° (157,58€/3 noči; brez elektrike, voda na parceli + 2 odrasla + 2 otroka + pes + turistična taksa + prijavnina)
- P Eze: N43.72768° E7.35500° (0€; samo P)
- PZA Pietra Ligure N44.15691° E8.28200° (0€/noč; brez oskrbe)
- PZA Asti: N44.897731° E8.209467° (2€/noč; voda)
- PZA Castellero: N44.922137° E8.077550° (5€/noč; voda + praznjenje sivih voda + elektrika)
- PZA Isola Dovarese: N45.173002° E10.309525° (0€/noč; 0,50€/10l voda + 2€/8h elektrika + praznjenje sivih voda in kemičnih WC-jev)
- PZA Soave: N45.423527° E11.245209° (13€/noč; voda + elektrika + praznjenje sivih voda)

Info: beti.debenjak@gmail.com

zemljevid prevožene poti (▼)

